

Prima instanță: Judecătoria Buiucani mun. Chișinău
Judecător: V. Chisilița
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: L. Bulgac, D. Manole, G. Dașchevici

Dosarul nr. 2ra-130/18

ÎNCHEIERE

24 ianuarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător
Judecători

Iulia Sîrcu
Galina Stratulat, Ion Druță

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Ministerul Justiției a RM,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Drăniceru Vasile împotriva Ministerului Justiției al RM, intervenient accesoriu Inspectoratul General de Poliție al MAI, cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și instanțelor de judecată prin încălcarea dreptului la examinarea cauzei în termen rezonabil,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2017, prin care a fost modificată hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 14 decembrie 2016,

c o n s t a t ă:

La data de 15 septembrie 2016, reclamantul Drăniceru Vasile s-a adresat în instanța de judecată cu cerere împotriva statului Republica Moldova, reprezentat de Ministerul Justiției al RM, intervenient accesoriu Inspectoratul General de Poliție al MAI, solicitând încasarea prejudiciului material în mărime de x lei, a prejudiciului moral în cuantum de x lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii reclamantul a invocat că, prin decizia agentului constatator din cadrul Secției Supraveghere Transport și Circulație Rutieră al Departamentului de poliție mun. Chișinău din data de 12 decembrie 2013, a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 242 alin. (1) Cod contravențional și sancționat cu amendă în mărime de 40 unități convenționale și 5 puncte de penalizare. La data de 23 decembrie 2013 reclamantul a contestat în instanța de judecată actele și acțiunile agentului constatator. Din vina reprezentantului agentului constatator și părții vătămate care nu se prezentau în instanță, neglijanța de către instanță a prevederilor art. 394 alin. (4), 455 alin. (3) Cod Contravențional, hotărârea a fost pronunțată la data de 29 aprilie 2015. Contestația reclamantului a fost respinsă ca neîntemeiată, ca urmare a încălcării de către instanță a prevederilor art. 375, art. 452 Cod contravențional. Hotărârea menționată a fost contestată cu recurs, care a fost admis prin decizia Colegiului

Penal al Curții de Apel Chișinău din 10 septembrie 2015 cu remiterea cauzei la rejudecarea în instanța de fond. Prin hotărârea din data de 01 martie 2016 s-a anulat procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia agentului constatat, dispunându-se încetarea procesului contravențional, din motiv că nu există faptul contravenției. Astfel, cauză contravențională pornită împotriva lui Drăniceru Vasile s-a judecat în perioada 23 decembrie 2013-01 martie 2016, adică 2 ani și 2 luni, fapt care contravine prevederilor art. 381 alin. (2) și nu se încadrează în prevederile art. 454 alin. (1) și (2) Cod contravențional.

Mai susține reclamantul că, agentul constatat și partea vătămată, de repetate ori, nu se prezentau în ședințele de judecată, nici la efectuarea expertizei tehnice.

Afirmă Drăniceru Vasile că, în procedura de sancționare administrativă și de judecare a cauzei a suportat prejudicii de ordin material și moral. Cheltuieli directe a avut în legătură cu multiplele deplasări impuse. Astfel, în prima zi, 12 decembrie 2013, s-a deplasat de pe str. București spre Dispensarul Republican de Narcologie (str. P. Rareș 32), de acolo la sediul agentului constatat în regiunea Gării Căilor Ferate și retur spre domiciliu - 10 km. Ulterior, de la domiciliu, orașul Cricova, spre sediul agentului constatat pentru a depune cerere, a obține dosarul contravențional și a depune contestație (36 km, distanța Chișinău-Cricova). Acumularea probelor i-a impus 3 deplasări la Compania de Asigurări „Auto-Siguranța”; o deplasare la IGP Direcția de Poliție mun. Chișinău - 72 km; 3 deplasări la CNEJ - 72 km; deplasările pentru participarea în ședințele de judecată: la Judecătoria Centru, mun. Chișinău, Curtea de Apel Chișinău - 18 deplasări; 2 deplasări pentru depunerea recursului - 384 km, în total în 24 zile 5 - km. Susține reclamantul că, deplasările le-a efectuat cu automobilul proprietatea personală de model „X – yyy”, cu n/î X XX yyy. La utilizarea automobilului îi revin cheltuieli mai mult de 3 lei/km, ce constituie 1 758 lei. Din 24 de zile - timp pierdut pentru deplasări, așteptări și participări în procese câte 5 ore: - în total 120 ore, cu plus 3 zile pentru pregătirea contestației și recursurilor (24 ore) =144 ore.

Menționează Drăniceru Vasile că, potrivit Hotărârii Guvernului nr. 299 din 23 aprilie 2014, salariul minim garantat pe oră este de 9, 77 lei, ce constituie 1 406, 88 lei. Circumstanțele menționate i-au creat reclamantului necazuri de diferit ordin. Către finele rejudecării cauzei(hotărârea din 01 martie 2016), la data de 17 februarie 2016 reclamantul a fost internat în spital unde s-a tratat 10 zile, dintre care 7 zile lucrătoare câte 8 ore = 56 ore x 9, 77 lei = 547, 12 lei, iar tratamentul a continuat și după externare. Pentru expertiza efectuată de Centrul Național de Expertize Judiciare a achitat suma 1 350 lei, iar pentru testarea alcoolemiei, - 40 lei.

Consideră Drăniceru Vasile că, în circumstanțele expuse mai sus, este în drept să pretindă la încasarea din contul pârâților a despăgubirii pentru repararea prejudiciului moral.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 14 decembrie 2016 acțiunea înaintată de Drăniceru Vasile a fost admisă parțial, fiind dispusă încasarea de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției a despăgubirii pentru prejudiciul moral cauzat în mărime de x lei cauzat prin încălcarea dreptului la examinarea cauzei în termen rezonabil; despăgubirea pentru prejudiciul moral în sumă de x lei cauzate prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale

procuraturii, ale instanțelor de judecată; despăgubirea pentru prejudiciul material în sumă de x lei; cheltuieli de judecată pentru serviciile de asistență juridică în mărime de x lei. În rest, cerințele lui Drăniceru Vasile au fost respinse ca neîntemeiate (f.d.148, f.d.152-159).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2017, a fost modificată hotărârea Judecătoriai Buiucani, mun. Chișinău din 14 decembrie 2016, fiind micșorat, de la suma de x lei până la suma de x lei, cuantumul despăgubirilor acordate reclamantului cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, procuraturii și instanțelor de judecată. În rest, hotărârea instanței de fond a fost menținută (f.d.191, f.d.192-196).

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 27 septembrie 2017, Ministerul Justiției a RM a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2017, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare, recurentul a indicat că instanța de apel eronat a interpretat normele de drept material.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Având în vedere că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost recepționată de Ministerul Justiției al RM la 21 august 2017 (f.d.199), recursul Ministerului Justiției al RM se consideră declarat în termen.

La 16 ianuarie 2018 intimatul Drăniceru Vasile a prezentat referință pe marginea recursului înaintat, menționând, că acesta este depus cu depășirea termenului prevăzut de art.434 CPC RM; este abuziv și vădit neîntemeiat.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ministerul Justiției al RM nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or

recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a actului judecătoresc recurat.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține, că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin prisma jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, iar recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului, invocate în speță, sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, care au fost apreciate corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Ministerul Justiției al RM ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Ministerul Justiției al RM se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Galina Stratulat

Ion Druță